Joi, 18 iunie 2020

P9_TA(2020)0161

Constituirea și stabilirea responsabilităților, a componenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale privind ingerințele externe în toate procesele democratice din cadrul Uniunii Europene, inclusiv privind dezinformarea

Decizia Parlamentului European din 18 iunie 2020 privind constituirea și stabilirea responsabilităților, a componenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale privind ingerințele externe în toate procesele democratice din cadrul Uniunii Europene, inclusiv privind dezinformarea (2020/2683(RSO))

(2021/C 362/41)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Conferinței președinților,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7, 8, 11, 12, 39, 40, 47 și 52,

— având în vedere Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special articolele 8, 9, 10, 11, 13, 16 și 17, și Protocolul la această Convenție, în special articolul 3,

— având în vedere articolul 207 din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât rezultatul activităților comisiei speciale instituite prin prezenta decizie ar trebui să ofere o abordare comună, holistică și pe termen lung în ceea ce privește abordarea dovezilor privind ingerințele străine în instituțiile și procesele democratice ale UE și ale statelor sale membre, nu numai în perioada premergătoare tuturor alegerilor naționale și europene majore, ci și într-un mod susținut în întreaga UE, sub o multitudine de forme, inclusiv campanii de dezinformare în mass-media tradițională și pe platformele sociale pentru a modela opinia publică, atacuri cibernetice care vizează infrastructura critică, sprijin financiar direct și indirect, precum și constrângeri economice ale actorilor politici și subversiunea societății civile;

B. întrucât toate incidentele raportate privind ingerința străină în procesele și instituțiile democratice constituie un tipar sistematic care s-a repetat în ultimii ani;

C. întrucât tentativele actorilor statali din țări terțe și a actorilor nestatali de a se amesteca în modul de funcționare a democrației din UE și din statele sale membre, precum și exercitarea de presiuni asupra valorilor consacrate la articolul 2 din TUE prin intermediul unor ingerințe răuvoitoare fac parte dintr-o tendință mai amplă cu care se confruntă democrațiile din întreaga lume;

D. întrucât ingerința externă este utilizată în combinație cu presiuni economice și militare pentru a aduce prejudicii unității europene,

1. decide constituirea unei comisii speciale privind ingerințele externe în toate procesele democratice din cadrul Uniunii Europene, inclusiv privind dezinformarea, care să aibă următoarele responsabilități:

(a) să efectueze o analiză detaliată a investigațiilor care arată că normele electorale esențiale au fost încălcate sau eludate, în special dispozițiile existente privind transparența finanțării campaniilor, cu acuzații privind efectuarea de cheltuieli politice în diferite forme legale și ilegale prin diverse canale și „donatori de paie” („straw donor” – persoană care utilizează în mod ilegal banii altei persoane pentru a dona fonduri în nume propriu, de obicei în campanii politice) din surse din țări terțe;

(b) să identifice posibile domenii care ar necesita acțiuni legislative și nelegislative ce pot avea drept consecință intervenții ale platformelor de comunicare socială, pentru a eticheta conținutul partajat de boți, revizuind algoritmii pentru a-i face cât mai transparenți posibil în ceea ce privește factorii care îi fac să expună, să acorde prioritate, să împărtășească, să declasifice și să elimine conținutul și pentru a închide conturile unor persoane implicate în comportamente disimulate coordonate online sau activități ilegale menite să submineze în mod sistematic procesele democratice sau să promoveze discursuri de incitare la ură, toate acestea fără a compromite libertatea de exprimare;

(c) să contribuie la dezbaterea în curs cu privire la modalitățile de consolidare a responsabilității pentru combaterea ingerințelor străine în toate procesele democratice din Uniunea Europeană, inclusiv prin dezinformare, nu exclusiv de către autoritățile publice, ci și în cooperare cu întreprinderile din domeniul tehnologiei și al platformelor de comunicare socială, precum și cu sectorul privat în ansamblu, pentru a crește gradul de sensibilizare cu privire la rolul, datoria și responsabilitatea pe care acestea le au în ceea ce privește contracararea ingerințelor străine, fără a submina însă libertatea de exprimare;

(d) să evalueze acțiunile naționale în măsură să impună restricții stricte cu privire la sursele de finanțare politică, având în vedere că actorii străini au găsit modalități legale și ilegale de a eluda legislațiile naționale și au oferit sprijin disimulat aliaților lor, prin contractarea de împrumuturi cu bănci străine, furnizarea de obiecte de valoare în natură, prin achiziționare și acorduri comerciale, prin intermediul unor societăți fictive, al unor organizații non-profit, al unor cetățeni „donatori de paie”, al tehnologiilor emergente care oferă anonimat, al publicității online, al unor mijloace de comunicare online extremiste, precum și prin facilitarea activităților financiare; să identifice posibile domenii care ar necesita acțiuni privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor politice;

(e) să sugereze acțiuni coordonate la nivelul UE pentru combaterea amenințărilor hibride, inclusiv atacuri cibernetice asupra unor ținte militare și nemilitare, operațiuni de piratare și scurgere care vizează legiuitori, funcționari publici, jurnaliști, partide politice și candidați, precum și spionaj cibernetic în scopul furtului de proprietate intelectuală corporativă și furtul de date sensibile privind cetățenii, deoarece aceste amenințări nu pot fi abordate exclusiv de către autoritățile naționale care acționează în mod izolat, și nici prin simpla auto-reglementare a sectorului privat, ci necesită o abordare coordonată pe mai multe niveluri și cu participarea mai multor părți interesate; să evalueze aspectele legate de securitate ale acestor amenințări, care pot avea implicații politice, economice și sociale grave pentru cetățenii europeni;

(f) să investigheze dependența UE de tehnologiile străine în lanțurile de aprovizionare a infrastructurii critice, inclusiv infrastructura de internet, printre altele, hardware, software, aplicații și servicii, precum și acțiunile necesare pentru consolidarea capabilităților de combatere a comunicării strategice a părților terțe ostile și pentru a face schimb de informații și de cele mai bune practici în acest domeniu; să sprijine și să încurajeze coordonarea dintre statele membre în ceea ce privește schimbul de informații, cunoștințe și bune practici, pentru a contracara amenințările și a aborda deficiențele actuale;

(g) să identifice, să evalueze și să propună modalități de abordare a încălcărilor securității în interiorul instituțiilor UE;

(h) să combată campaniile de informare și comunicarea strategică a țărilor terțe nocive, inclusiv a celor care au loc prin intermediul unor actori și organizații naționale europene, care aduc atingere obiectivelor Uniunii Europene și care sunt create pentru a influența opinia publică europeană pentru a îngreuna adoptarea unei poziții comune a UE, inclusiv în ceea ce privește aspectele legate de PESC și PSAC;

(i) să apeleze la toate serviciile și instituțiile relevante de la nivelul UE și al statelor membre, după cum consideră relevant și eficace, pentru a-și îndeplini mandatul;

2. subliniază că recomandarea comisiei speciale va fi luată în considerare de comisiile competente permanente în activitatea lor;

3. decide că competențele, personalul și resursele de care dispun comisiile permanente ale Parlamentului responsabile de chestiuni legate de adoptarea, monitorizarea și punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniul de competență al comisiei speciale nu vor fi afectate și nu se vor suprapune, rămânând, prin urmare, neschimbate;

Joi, 18 iunie 2020

4. decide că reuniunile comisiei speciale se desfășoară cu ușile închise ori de câte ori activitatea acesteia include examinarea unor probe de natură confidențială, audierea unor mărturii care implică date cu caracter personal sau schimburi de opinii ori audieri cu autorități și organisme cu privire la informații confidențiale, inclusiv studii științifice sau părți ale acestora cărora le-a fost acordat un statut de confidențialitate în conformitate cu articolul 63 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului și al Consiliului ([1]); decide, de asemenea, că martorii și experții au dreptul să facă declarații sau să depună mărturie cu ușile închise;

5. decide că lista persoanelor invitate la reuniunile publice, lista persoanelor care participă la acestea și procesele-verbale ale acestor reuniuni sunt puse la dispoziția publicului;

6. decide că documentele confidențiale primite de către comisia specială sunt evaluate în conformitate cu procedura stabilită la articolul 221 din Regulamentul de procedură; decide, de asemenea, că aceste informații sunt utilizate exclusiv în scopul întocmirii raportului final al comisiei speciale;

7. decide că această comisie specială va avea 33 de membri;

8. decide că mandatul comisiei speciale este de 12 luni și începe la data reuniunii constitutive;

9. decide că comisia specială poate prezenta Parlamentului un raport intermediar și că are obligația de a-i prezenta un raport final cuprinzând constatări factuale și recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate, fără a aduce atingere competențelor comisiilor permanente, în conformitate cu anexa VI din Regulamentul său de procedură.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).